

III

(Přípravné akty)

VÝBOR REGIONŮ

97. PLENÁRNÍ ZASEDÁNÍ VE DNECH 8., 9. A 10. ŘÍJNA 2012

Stanovisko Výboru regionů Nový víceletý finanční rámec po roce 2013

(2012/C 391/07)

VÝBOR REGIONŮ

- varuje před scénářem, který by počítal s odložením dohody o VFR na později než na začátek roku 2013;
- upozorňuje na skutečnost, že drtivá většina veřejných investic v členských státech je závislá na strukturálních fondech, a připomíná závazky, které na sebe členské státy vzaly v rámci Paktu pro růst a zaměstnanost, který byl uzavřen na zasedání Evropské rady ve dnech 28. a 29. června 2012;
- podporuje na základě aktualizace návrhu Komise z 6. července 2012 požadavek Evropského parlamentu, že příští rozpočet musí představovat 1,14 % HND EU, včetně přistoupení Chorvatska;
- s politováním konstatuje, že velká většina otázek, na něž se vztahuje jednacím osnova Rady (včetně makroekonomické podmíněnosti v jakékoli podobě), představuje otázky, které by se měly přijímat spolurozhodováním a nikoli postupem souhlasu;
- odsuzuje skutečnost, že metoda rozdělování přidělů jednotlivým státům a výše stropů v oblasti politiky soudržnosti a rozvoje venkova figurují v jednacím osnově Rady. Soudí, že se jedná o oblast spolurozhodování a o oblast povinné konzultace VR, a že si vyhrazuje právo obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie, pokud Evropská komise nepředloží legislativní návrh, k němuž se může VR vyjádřit;
- vítá metodu, jakou v současnosti Rada v jednáních postupuje, díky níž se jedná v rámci jednacím osnovy o výdajích i zdrojích současně, a opakuje svou podporu dvěma novým vlastním zdrojům, které Komise navrhuje, z nichž je jeden založen na DPH a druhý na dani z finančních transakcí;
- plně souhlasí s návrhem Rady na přeměnu politiky soudržnosti z dílčího stropu na podokruh a opakuje svou žádost o navýšení rozpočtových prostředků, jež jí jsou přiděleny (alespoň stejně jako v období 2007–2013). Dále opakovaně vyjadřuje svoji podporu návrhu na zavedení nové kategorie tzv. přechodových regionů;
- vítá návrh Rady na zařazení programů Galileo, ITER a GMES do okruhu 1 víceletého finančního rámce a opakuje svůj požadavek, aby byl do VFR začleněn rovněž Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci.

Hlavní zpravodajka	paní Mercedes BRESSO (IT/SES), členka rady regionu Piemont
Odkazy	Pozměněný návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020 COM(2012) 388 final Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů – Agenda pro zjednodušení VFR na období 2014–2020 COM(2012) 42 final

I. POLITICKÁ DOPORUČENÍ

VÝBOR REGIONŮ

1. bere na vědomí, že Komise dne 6. července 2012 zveřejnila pozměněný návrh nařízení Rady, kterým se stanoví víceletý finanční rámec na období 2014–2020, jenž zohledňuje přistoupení Chorvatska a výpočty na základě nejnovějších statistik (2007–2009);

2. vítá, že Evropský parlament na plenárním zasedání dne 13. června 2012 přijal usnesení o víceletém finančním rámci a vlastních zdrojích, je potěšen, že se klade důraz na skutečnost, že rozpočet EU je z 94 % skutečně investičním rozpočtem a že správní výdaje na něj jsou tedy úměrně k tomu velmi nízké. Zdůrazňuje multiplikační a pákový efekt spojený s těmito investicemi prostřednictvím spolufinancování ze strany soukromého i veřejného sektoru na místní, regionální i celostátní úrovni, a vyzdvihuje, že rozpočet EU je jako víceletý a stabilní veřejný zdroj podporující růst a pracovní místa nenahraditelný;

Probíhající interinstitucionální jednání

3. vyjadřuje své hluboké znepokojení nad současným vývojem jednání v Radě o celkové výši víceletého finančního rámce (VFR), obsahu politik a zdrojích, který by v prvé řadě mohl ohrozit zachování prostředků pro tři kategorie regionů vymezené v rámci politiky soudržnosti. Proto doufá, že se podaří dospět ke kladnému výsledku před konáním mimořádného summitu EU ve dnech 22. a 23. listopadu 2012. To by mohlo přispět k překonání překážek mezi oběma spoluzákonodárci, a tak zabránit zpoždění, které by poškodilo Evropskou unii a včasné provádění strategie Evropa 2020 pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění;

4. zdůrazňuje proto zjevný nesoulad, který panuje mezi závazky, které na sebe členské státy vzaly v rámci Paktu pro růst a zaměstnanost, který byl uzavřen na zasedání Evropské rady ve dnech 28. a 29. června 2012, a jejich některými pozicemi v jednáních;

5. připomíná, že vzhledem k závažnosti hospodářské a sociální krize, kterou EU prochází, je obzvláště naléhavé zahájit

programování na rok 2014. Jen to umožní přínos evropských fondů, které jsou k realizaci investic v členských státech, regionech a městech nezbytné;

6. zdůrazňuje, že se velikost rozpočtu EU ve srovnání s vnitrostátními rozpočty zmenšila, zatímco se zvětšily pravomoci a úkoly svěřené Unii Lisabonskou smlouvou, zejména v oblasti vnější činnosti (čl. 27 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii), změny klimatu (článek 191 SFEU), energetiky (článek 194 SFEU), sportu (článek 165 SFEU), vesmíru (článek 189 SFEU), cestovního ruchu (článek 195 SFEU) a civilní ochrany (článek 196 SFEU);

7. upozorňuje na skutečnost, že drtivá většina veřejných investic v členských státech je závislá na strukturálních fondech, které v 13 členských státech představují více než 30 % a v 6 členských státech více než 60 % veřejných investic;

8. konstatuje, že smlouvy (článek 312 SFEU) obsahují konkrétní ustanovení pro případ, že by VFR nebyl přijat před vypršením platnosti právního základu všech víceletých výdajových programů EU (s výjimkou prvního pilíře společné zemědělské politiky (SZP)) na konci roku 2013. Podtrhuje, že podle těchto konkrétních ustanovení Smlouvy mají složky rozpočtového orgánu zákonnou povinnost pokračovat v jednání. Zdůrazňuje však skutečnost, že možnosti přijmout nové odvětvové programy bez nařízení o VFR nebo prodloužit trvání stávajících programů by byly navýsost složité;

9. varuje před scénářem, který by počítal s odložením dohody o VFR na později než na začátek roku 2013, protože by to znemožnilo programování a přidělování prostředků ze společného strategického rámce na období po roce 2014, a mělo by to tedy negativní dopad na evropskou hospodářskou, sociální a územní soudržnost. Domnívá se, že odložení dohody o VFR na pozdější dobu než na začátek roku 2013 by ohrozilo i programové období 2014–2020, s nímž doposud Komise, Evropský parlament i Rada počítají. Bylo by nutné znovu zvážit zejména možnost, kterou původně VR navrhoval, tj. stanovit po přechodném ročním či dvouletém období programové období v délce 5+5 let;

10. znovu připomíná svůj předchozí názor, že EU musí mít věrohodný rozpočet odpovídající alespoň 1 % HND EU, aby mohly být dosaženy hlavní evropské cíle v souladu se záměry strategie Evropa 2020 a potřebami obcí a regionů. Připomíná, že Rada již v roce 2000 stanovila strop pro vlastní zdroje na 1,29 % HND, pokud jde o závazky, a na 1,23 %, pokud jde o prostředky na platby. Zdůrazňuje, že od té doby se rozdíl mezi stropem pro vlastní zdroje ve srovnání se stropy VFR neustále zvětšuje a představuje v průměru okolo 25 %. Dále upozorňuje na skutečnost, že VFR pouze stanoví maximální úroveň výdajů, zatímco rozpočet EU byl vždy mnohem nižší než tato úroveň jak z hlediska závazků, tak plateb. Podporuje v důsledku toho na základě aktualizace návrhu Komise z 6. července 2012 požadavek Evropského parlamentu, že příští rozpočet musí představovat 1,14 % HND EU, včetně přistoupení Chorvatska;

11. je potěšen, že v jednacích osnově ze dne 18. září 2012 byl zrušen návrh na ukončení programu potravinové pomoci určené nejchudšímu obyvatelstvu. Lituje však, že je nejasné, jak bude začleněn do rozpočtu, a opakuje, že je pro jeho zachování v okruhu 2 VFR;

12. vítá hlediska diskusního dokumentu kyperského předsednictví ze dne 30. srpna 2012, avšak vyjadřuje zvláštní obavy, pokud jde o návrhy týkající se diskuse o politice soudržnosti, zvláště o způsobilosti pro „záchranné sítě“ pro regiony a členské státy a o oblasti působnosti a rozsahu těchto sítí, a odmítá nepřiměřené přizpůsobení ve prospěch přechodových a rozvinutějších regionů;

Oblasti spolurozhodování

13. s politováním konstatuje, že drtivá většina otázek, na něž se vztahuje jednacích osnova Rady (znění z 19. června 2012) – a zejména její body 21 až 47 a 53 až 78 – představuje otázky, které by se měly přijímat spolurozhodováním a nikoli postupem souhlasu. Podtrhuje, že Evropský parlament musí být do probíhajících jednání plně zapojen;

14. odsuzuje skutečnost, že metoda rozdělování přidělů jednotlivým státům a výše stropů v oblasti politiky soudržnosti a rozvoje venkova figurují v jednacích osnově Rady (body 30 až 45), neobjevují se však v návrhu nařízení o společných ustanoveních o fondech společného strategického rámce. Pozastavuje se mimo jiné nad tím, že podle bodu 35 jednacích osnovy ze dne 18. září 2012 se cílům strategie Evropa 2020 svěruje jistá funkce při rozdělování prostředků ze strukturálních fondů mezi členské státy. To vyvolává otázku, zda tyto cíle skutečně představují rozvojové potřeby regionů, a existují podstatné pochyby, i pokud jde o správu a metodiku, protože s touto přerозdělovací funkcí se v roce 2010, kdy se cíle stanovily, určitě nepočítalo;

15. soudí, že se v souladu s článkem 177 SFEU jedná nejen o oblast spolurozhodování, ale i o oblast povinné konzultace VR, a že tedy z důvodu obrany svých výsad zakotvených v čl. 263 odst. 3 SFEU tuto otázku dále posoudí z právního hlediska a vyhrazuje si právo obrátit se na Soudní dvůr Evropské unie, pokud Evropská komise nepředloží legislativní návrh, k němuž se může VR vyjádřit;

16. v návaznosti na svá stanoviska přijatá od počátku roku 2012 k různým návrhům právních předpisů Evropské unie:

a. co se týče podokruhu 1b a fondů společného strategického rámce (SSR) – opakuje, že podporuje návrh na zavedení nové kategorie tzv. přechodových regionů a že rovněž souhlasí s tím, že je třeba věnovat pozornost zvláštěm a jedinečným podmínkám nejvzdálenějších regionů, pokud jde o přístup k fondům, v souladu s článkem 349 SFEU (bod 25 jednacích osnovy), podporuje strop 300 km pro účely přeshraniční spolupráce, s výjimkou nejvzdálenějších regionů, na něž se kritérium vzdálenosti neuplatňuje (bod 27 tamtéž); návrh vytvořit záchrannou síť pro regiony, které již nebudou způsobilé pro podporu v rámci cíle konvergence ve výši nejméně dvou třetin jejich přidělu na období 2007–2013 (bod 44 tamtéž); návrhy Evropské komise na míru spolufinancování včetně navýšení až na 85 % v rámci cíle „Evropská územní spolupráce“; zvýšení míry spolufinancování uplatňované na meziregionální spolupráci v rámci nejvzdálenějších regionů z 50 % na 85 % (bod 46 tamtéž); zachování evropského programu potravinové pomoci určené nejchudšímu obyvatelstvu v okruhu 2 VFR, spíše než aby byl zařazen do působnosti Evropského sociálního fondu v okruhu 1; zvýšení sazby spolufinancování o 10 procentních bodů pro členské státy s dočasnými rozpočtovými problémy (bod 47, varianta a), tamtéž; vytvoření SSR pro všechny tři strukturální fondy, Fond soudržnosti, EZFRV a ENRF (bod 65, tamtéž); míry předběžných plateb ve výši 2 % v roce 2014, 3 % v roce 2015 a 3 % v roce 2016 (bod 75, tamtéž); a rovněž stanovení neodečitatelné DPH způsobilým výdajem pro účely výpočtu příspěvku z fondů SSR (bod 78, varianta c, tamtéž);

b. co se týče okruhu 2 – opakuje, že podporuje rychlejší konvergenci a přesný harmonogram konvergence mezi členskými státy (bod 53, tamtéž); snížení stropu přímých plateb z 300 000 EUR na 200 000 EUR, včetně ekologizace a snižování plateb začínajícího na 100 000 EUR místo 200 000 EUR (bod 54, tamtéž); 30 % strop pro ekologizaci (bod 56, tamtéž); možnost rozpočtových převodů z prvního do druhého pilíře (bod 57, tamtéž), odmítá však veškeré převody v opačném směru, protože oba pilíře SZP musí být v rozpočtové rovnováze (bod 58, tamtéž); podporuje zavedení kategorie přechodových regionů v nařízení o rozvoji venkova (bod 62, tamtéž), ale nesouhlasí s vytvořením nové rezervy pro případ krizí v zemědělství v navržené podobě (bod 64, tamtéž);

17. opakuje svůj návrh, aby se prostředky přidělované v rámci cíle evropské územní spolupráce rozdělovaly prostřednictvím programů pro spolupráci, a nikoli prostřednictvím členských států. Vyzývá tedy k přepracování bodu 40 jednací osnovy ze dne 18. září 2012, protože v současné podobě, kdy se jedná o členění prostředků pouze u dvou složek – u přeshraniční a nadnárodní spolupráce –, by mohla vést k tomu, že se meziregionální spolupráce bude vedle ostatních dvou složek považovat pouze za jakýsi zbytek;

18. podporuje návrh na větší využívání půjček namísto pouhých nevratných dotací, aby se tak více zapojili příjemci. Domnívá se rovněž, že vrácené půjčky by poté měly být dány k dispozici prostřednictvím mechanismu provozních zůstatků;

Nové vlastní zdroje

19. znovu vyjadřuje přání, aby byla provedena reforma současného systému vlastních zdrojů jako způsob, jak snížit přímé příspěvky členských států do rozpočtu EU a současně zvýšit dostupné vlastní zdroje EU pro řešení budoucích výzev⁽¹⁾ a reagovat na nutnost odmítnout finanční opravy, k nimž v současnosti dochází, a výjimky, a má za to, že v zájmu transparentnosti, vyváženosti a udržitelnosti musí nový víceletý finanční rámec, tak jak prohlásil Evropský parlament, vycházet z dohody o nových vlastních zdrojích;

20. vítá metodu, jakou v současnosti Rada v jednáních postupuje, díky níž se jedná v rámci jednací osnovy o výdajích i zdrojích současně. Opakuje svou podporu dvěma novým vlastním zdrojům, které Komise navrhuje, z nichž je jeden založen na DPH a druhý na dani z finančních transakcí;

21. vybízí proto některé státy, aby netrestaly své obyvatele, podniky a místní a regionální orgány tím, že odmítnou zapojit se do nové daně z finančních transakcí, protože jejich odmítnutí povede k tomu, že bude zavedena posílená spolupráce a z rozpočtového pohledu vznikne dvourychlostní Evropa;

22. domnívá se, že daň z finančních transakcí v rámci posílené spolupráce může z právního hlediska sloužit jako nový vlastní zdroj EU a že by zúčastněné země mohly převádět část vybraných daní do rozpočtu EU. O tento převod se však bude muset snížit jejich příspěvek založený na HNP, aniž by ale byla v případě nezúčastněných zemí dotčena pravidla, která se používají k výpočtu příspěvků jednotlivých států;

23. opakuje, že podporuje zjednodušení velmi složitého systému rabatů a oprav a nahrazení stávajícího systému rabatů všeobecným opravným mechanismem;

⁽¹⁾ Odstavec 65 stanoviska Výboru regionů k tématu Nový víceletý finanční rámec po roce 2013, které bylo přijato na 93. plenárním zasedání ve dnech 14. a 15. prosince 2011.

Makroekonomická podmíněnost

24. vyjadřuje podivení nad tím, že tzv. technická úprava nařízení Rady ze strany Evropské komise obsahuje takový zásadní prvek, jako je rozšíření makroekonomické podmíněnosti pouze z Fondu soudržnosti na všech pět fondů společného strategického rámce (viz článek 8 pozměněného nařízení);

25. opakuje svůj jednoznačný a zásadní nesouhlas s makroekonomickou podmíněností v jakékoli podobě. Nepovažuje za vhodné umožnit její rozšíření na všechny rozpočtové okruhy tak, jak to některé členské státy požadují;

26. připomíná, že tato otázka spadá do oblasti spolurozhodování a měla by být rozhodnuta v rámci nařízení o společných ustanoveních o fondech SSR;

Struktura, trvání a flexibilita víceletého finančního rámce

27. plně souhlasí s návrhem Rady na přeměnu politiky soudržnosti z dílčího stropu na podokruh. Žádá však, aby do tohoto podokruhu nespadal nástroj pro propojení Evropy, a to z důvodu jeho odlišné povahy. Nadále lituje, že nebyla využita příležitost k zahrnutí veškerých prostředků EU na podporu územního rozvoje (tzn. všech pěti fondů společného strategického rámce) do jednoho okruhu;

28. znovu požaduje flexibilitu v rámci každého okruhu a dále vytvoření rezervy pro zajištění flexibility, kam by bylo možné přesunout nevyužité rozpočtové prostředky či rozpětí v polovině období namísto jejich vrácení zpět členským státům. Má za to, že tato rezerva pro zajištění flexibility by mohla zejména sloužit jako nástroj k makroekonomickým a finančním zásahům, což by umožnilo předvídat asymetrické šoky v Evropské unii;

29. opětovně bere na vědomí návrh zhodnotit v roce 2016 provádění VFR. Znovu však zdůrazňuje, že by namísto toho měl být v roce 2017 proveden plný přezkum v polovině období (zahrnující navrhované zhodnocení);

Stanovení stropů pro závazky a platby

30. Co se týká částek hlavních podokruhů VFR:

a. opakuje, že podporuje návrhy Evropské komise, pokud jde o nástroj pro propojení Evropy (50 miliard EUR), program Horizont 2020 (80 miliard EUR), první dva pilíře SZP (372 miliard EUR ve stálých cenách), program Tvůrčí Evropa (1,6 miliardy EUR) a nástroje pro financování vnější činnosti EU (70 miliard EUR);

b. opakuje svou žádost o navýšení rozpočtových prostředků přidělených politice soudržnosti (aby bylo financování v reálných hodnotách alespoň stejné jako ve finančním výhledu na období 2007–2013), Evropskému námořnímu a rybářskému fondu (ENRF) a programu LIFE, a také svou výzvu k rovnoměrnějšímu přidělování rozpočtových prostředků do obou pilířů SZP ve prospěch rozvoje venkova;

Programy mimo víceletý finanční rámec

31. opakuje svůj požadavek, aby byl Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci zachován a začleněn do VFR, ale stejně jako Evropský parlament trvá na tom, aby byl vzhledem k jeho neprogramovatelné povaze zapsán do rozpočtu nad stropy příslušných okruhů. Rovněž nesouhlasí s tím, aby se jeho působnost rozšířila o kompenzaci dopadů dvoustranných či vícestranných obchodních dohod na zemědělskou činnost (bod 95, tamtéž);

32. vítá návrh Rady na zařazení programů Galileo, ITER a GMES do okruhu 1 víceletého finančního rámce (Příloha I, tamtéž), jak žádal ve svém stanovisku k novému víceletému finančnímu rámci po roce 2013;

33. trvá na tom, aby byly do VFR převedeny rovněž prostředky odpovídající rezervním mechanismům uvedeným výše;

Agenda pro zjednodušení

34. domnívá se, že snaze o vyšší kvalitu výdajů, kterou vyvíjejí jak členské státy, tak Evropský parlament, se prozatím nedostává dostatečné odpovědi. Projevuje se totiž přidáváním

nových kontrolních a auditních postupů, větší složitostí postupů, kladením přílišného důrazu na výkonnost a kvantitativní absorpci na úkor kvality strategií, a nakonec vede k čím dál větší centralizaci, která poškozují nižší úrovně správy oproti úrovním vyšším;

35. přál by si, aby sdělení o kvalitě výdajů, které Komise oznámila, umožnilo diferenciaci při zaúčtování veřejných investičních výdajů vycházejících z Paktu o stabilitě;

36. vyjadřuje námitky vůči nadměrnému využívání aktů v přenesené pravomoci ze strany Komise, například těm, jež byly navrženy pro orientační činnosti společného strategického rámce, protože to povede k vyloučení VR z postupu konzultace a evropského spolurozhodovacího postupu, ačkoli se může jednat o témata, která mají pro místní a regionální orgány klíčový význam;

37. plně naopak souhlasí s Komisí v tom, že zjednodušení na úrovni EU nebude plně účinné, pokud ho nebude doprovázet stejné úsilí na vnitrostátní a nižší než celostátní úrovni. Podtrhuje, že hlavní snahu bude nutné vyvinout na vnitrostátní úrovni;

38. vítá racionalizaci programů navrhovaných v rámci víceletého finančního rámce, a obzvláště snížení počtu navrhovaných finančních programů a seskupení programů a podprogramů v řadě oblastí;

39. požaduje užší zapojení Evropské investiční banky do provádění projektů financovaných ze strukturálních fondů.

II. DOPORUČENÉ POZMĚŇOVACÍ NÁVRHY

Pozměňovací návrh 1

COM(2012) 388 final

Bod odůvodnění 3

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>Zvláštní nástroje, jako je rezerva na pomoc při mimořádných událostech, Fond solidarity Evropské unie, nástroj pružnosti, Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, rezerva na krizi v zemědělství a bezpečnostní rezerva, jsou nezbytné k tomu, aby Unie byla schopna reagovat na zvláštní nepředvídané okolnosti, nebo k financování jasně vymezených výdajů, které by nebylo možno financovat v rámci dostupných stropů pro jeden nebo více okruhů stanovených ve finančním rámci. Proto jsou nezbytná zvláštní ustanovení, v nichž by se počítalo s možností zapsat do rozpočtu prostředky na závazky přesahující stropy stanovené ve finančním rámci, pokud je nezbytné využít zvláštních nástrojů.</p>	<p>Zvláštní nástroje, jako je rezerva na pomoc při mimořádných událostech, Fond solidarity Evropské unie, nástroj pružnosti, Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci, rezerva na krizi v zemědělství a bezpečnostní rezerva, jsou nezbytné k tomu, aby Unie byla schopna reagovat na zvláštní nepředvídané okolnosti, nebo k financování jasně vymezených výdajů, které by nebylo možno financovat v rámci dostupných stropů pro jeden nebo více okruhů stanovených ve finančním rámci. Proto jsou nezbytná zvláštní ustanovení, v nichž by se počítalo s možností zapsat do rozpočtu prostředky na závazky přesahující stropy stanovené ve finančním rámci, pokud je nezbytné využít zvláštních nástrojů.</p>

Odůvodnění

Pokud má být Evropský fond pro přizpůsobení se globalizaci začleněn do víceletého finančního rámce a rezerva na krizi v zemědělství má být odstraněna a má se jí dostat skutečné právní úpravy, je potřeba tyto dva finanční nástroje ze seznamu vyškrtnout.

Pozměňovací návrh 2

COM(2012) 388 final

Článek 8

Text navržený Komisí	Pozměňovací návrh VR
<p>V případě zrušení pozastavení rozpočtových závazků týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu v rámci makroekonomických podmínek spojených s koordinací hospodářských politik členských států, Rada rozhodne v souladu se Smlouvou a v souladu s příslušným základním legislativním aktem o převodu pozastavených závazků do dalších let. Pozastavené závazky z roku n nelze znovu zapsat do rozpočtu po roce n+2.</p>	<p>V případě zrušení pozastavení rozpočtových závazků týkajících se Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu v rámci makroekonomických podmínek spojených s koordinací hospodářských politik členských států, Rada rozhodne v souladu se Smlouvou a v souladu s příslušným základním legislativním aktem o převodu pozastavených závazků do dalších let. Pozastavené závazky z roku n nelze znovu zapsat do rozpočtu po roce n+2.</p>

Odůvodnění

Ustanovení související s makroekonomickými podmínkami se musí nadále týkat pouze Fondu soudržnosti, tak jako tomu bylo od jeho vytvoření.

V Bruselu dne 9. října 2012

předseda
Výboru regionů
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO